

Izhaja vsako soboto in velja:
 vse leto . . . . . K 10.—
 pol leta . . . . . 5.—
 četrt leta 2:50

Inserati:

Petit-vrsta 1 krat stane 20 vinarjev.
 Pri večkratni inserciji po dogovoru.

OSK.

Uredništvo sprejema le frankirane rokopise
 ter jih ne vrača.

Uredništvo je v Ljubljani, Knafllove ulice 5,
 I. nadstr., upravnitvo pa ravnotam spodaj.

Posamezna številka 20 vin.

Politično-satirični tednik.

Mati: Za Boga milega, kaj pa počenjate?

Sosedov Milanček: Nič, igramo se vojsko med devičarji na Šmarni gori!

Glosa.

II.

No, za to že poskrbi se,
da ostane črna vlada;
to je v Avstriji navada:
da narobe vse stori se.

Grozovita katastrofa
San Francisco je zadela;
ta nesreča zbolela
tudi našega je škofa.
In igral je filozofa:
„Kar nam najbolj trdno zdi se,
jutri v prah lahko zdrobi se.
In kar s strahom me navdaja:
tudi „S. L. S.“ se maja!
No, zato že poskrbi se...

Skrb katoliškega shoda
bo za ovce zapeljane,
skrb ga bodi, da se zmane
ta hudičeva svoboda!“
Srečna črna ti gospoda!
Če ne reši je propada
shod v Siničnem, ji je nada:
naučili bodo s koli
nas, kako se vera moli,
da ostane črna vlada.

Skrb to tudi ekselence
Gautscha je, da obdrži
moč, kot Nemci, in vršijo
ž njim zato se konference.
Nemškega duha potence
(če kot v Ašu se napada!)
tam bo pripoznala vlada.
Vlada jih je negovala
vlada se je res jih zbala,
to je v Avstriji navada!

Ponekod drugač postopa,
in to v občinah je laških;
prav se zdi ji, če vojaških
občine agend oropa.
Ali da pusti Cyklopa
da v Dalmaciji mudi se,
da Tridenta le boji se,
je politika nemara!
V Avstriji je stvar pač stara,
da narobe vse stori se!

K.

Izkaz daril za družbo
sv. Cirila in Metoda.

Ljubljanski škof dr. Anton Bonaventura Jeglič 500 K kot prebitek prispevkov „našega dobrega ljudstva“ za njegove zavode pri Št. Vidu nad Ljubljano. — Eva pl. Battenberg, nevesta ljubkega španskega kralja Alfonza z zloglasno številko XIII. v svojem in svojega ženina imenu o priliki svojega prestopa v katoliško cerkev $\frac{1}{10}$ milijona frankov. — Rimska kardinala Merry del Val in Vives y Tuto, izpovednik papežev, vsak po 25.000 lir za razširjanje klerikalizma na Kranjskem, ker sta od ljubljanskega škofa zvedela po poslednji avdijenciji, da se liberalizem nevarno širi po slovenskih deželah. — Je-

seniški tovarničar Luckmann 300 K s pogojem, da ga bodo naši klerikalci še bolj hvalili kot zaščitnika slovenstva na Jese-nicah. — Deželni predsednik Teodor Schwarz 500 K v zahvalo, da mu „Slovenec“ orgla dannadan hvalo in piše o vsakem njegovem koraku. — Marijina devica izpod Šmarne gore 15 K v zahvalo, da je srečno povila dvojčke.

Velikodušni Madžari.

Minister Kossuth je rekel deputaciji hrvaške trgovske in obrtne zbornice, da želi njegova vlada, da tudi Hrvaška in Slavonija vidita del cvetja v povzdigi industrije. O s a d ju pa je molčal modri možakar, ker do tega imajo pravico le Madžari.

B.

Preobrat?

Dosedaj je bila Rusija absolutistična država, dvor je bil gluha, državljani pa so morali biti mutasti.

Vkratkem pa dobe ustavo v državno dumo, kjer bodo smeli državljani svobodno govoriti; toda sedaj je prestolonaslednik — ako je verjeti nemškemu časopisom — gluha nem. In zopet se ne bodo mogli razumeti, ker zahteva že patriotizem, da so tudi ministri gluhi in mutasti, ako je vladar gluha nemec.

B.

Idrijska.

Bombom, brrbom, pogledjte, rdeče pod brado meni tu trepeče!

Jaz socialen demokrat
sem, pa ne vem, kaj s tem bi rad.
Za klerikalci rad capljam
in nič ne mislim, kod in kam.

Že večkrat me na led speljali,
potem so fige mi kazali.

Smejali so se mi glasno,
a jaz sem bobnič vzel v roko
ter nanj udaril: bambrrbam!

Le čakajte, jaz dal bom vam,
da več ne boste pozabili,
kako ste me za nos vodili!

Sodrugji so mi ploskali
ter z dobro-klici se razšli.
Ko sem tako opral si čast,
šel zopet sem črnuhom v past.

Kar N e m e c reče in ukaže,
kar N e m e c trdi, najsi laže,
vse to mi bilo je in bo
edino pravo in sveto!

Če N e m e c dela za svoj rod,
Slovenca pa tepta povsod,
ga grdo psuje, zasramuje
in z doma goni v kraje tuje,
naj dela to, saj v Avstriji
gospod je N e m e c, drugi vsi
pa sužnji smo njegovi le!

Če jaz bi z njim ne strinjal se,
bi kmalu me na stol položil
ter me s prav gorkimi obložil.

Ker te časti si ne želim,
pa rajši rod svoj zatajim
ter z znanci črnimi mu vred
moč izpodjedam in ugled,
četudi za to izdajalstvo
le naše lačno klerikalstvo
plačilo mastno naj dobi!
Tako se revčku mi godi,
da sem vsem strankam le v zasmeh,
in sam prav brez moči sem vseh,

ker nimam toliko razuma
in pa potrebnega poguma,
da bi spoznal, pokazal kdaj,
kaj moštvo je, kaj je značaj,
kaj socialen demokrat,
in kaj kot tak imel bi rad!

Zdaj o reformi se volilni
vsekrižem slišijo številni
pogovori in govori.

Tu hvali se in veseli,
tam tarna, toži, a drugje
ljudje groze ter se jeze,
češ: N e m e c hoče z lopovščino

spet nad Slovana na višino,
od koder še v bodoče bo
s krivično tlačil jih peto.

Jaz pa ne belim si glave,
kako mandati se dele,

kako in s kom se bo volilo
in pomagalo na krmilo.

Da le vsak moj pristaš bo smel
voliti mi, pa bom vesel,
četudi moj bo kandidat
ostajal vedno daleč zad,

al' pa se za obljubo lepo
obesil drugi stranki slepo
na rep bo spet in z njo šel v boj.

Že vidim v duhu: Pred menoj
debeli farji se pote
ter suho čedo skup pode;

cekini v žepih jim zvenijo
in tolsta lica jim bleščijo!

Dar bednih kmetov je to vse
in tudi meni všeč to je.

Zato na bobnič svoj spet bom
prav vljudno bobnal: bombrrbom!

Počakajte, preljubi Kranjci,
saj bili smo predobri znanci!

Mar več ne pomnite, kako
tam v Idriji smo se srčno
objemali, napivali
ter zmago skup zalivali?

Počakajte, da spet capljali
skup bojmo, in če boste dali

za golaž, jaz pa zopet vam
svoj glasek pri volitvah dam,
da s tem se zveza obnovi,
ki naši mojstri v Idriji

tako so modro jo sklenili
ter z njo nam zmago priborili!

Bombom, brrbom, po poti tej
spet skup jo sekajmo naprej,
da dom naš, ki s krvjo otel
naš ded ga je, prej vrag bo vzel!

Idrijčan.

Misijonarski uspeh.

Velezaslužnega misijonarja Pafnucija je prišel kanibalski poglavar Diridirajsasa prositi, naj ga krsti. S sabo je privedel svoje tri brhke žene, ki jim je bilo ime Čintaratá, Hópsasa in Trálala.

„Krščanski mož ne sme imeti troje žena,“ je odgovoril pater Pafnucij pesjanu. „Ne morem ustreči tvoji želji!“

Ves klavrn je odšel Diridirajsasa s svojo Trálalo, Hópsasa in Čintarató. Toda glej! Čez dober mesec se je vrnil divjak prav židane volje s svojo ljubeznivo Čintarató in iznova naprosil pobožnega Pafnucija, naj ju krsti.

„Hm, ljubi moj Diridirajsasa, kje pa imaš drugi svoji dve ženi, gospo Trálalo in gospo Hópsaso?“ je vprašal misijonar načelnika ljudožerskega rodu.

Diridirajsasa pa mu je odgovoril s srečnim kanibalskim nasmehom: „Pojedel sem obedve!“

Iz deželnega zbora.

Pri popoldanskem zasedanju je vprašal nekdo izmed liberalnih poslancev dr. Šusteršiča: „Kje pa imate škofa?“ Dr. Šusteršič je molčal v hudi zadregi.

Pristopil pa je takoj poslanec Pirc ter mu pomagal, rekoč: „Kaj ne veš, da ga imajo pri portirju spravljenega!“

K. J.

Izkupil jo je.

Med hudo uro je treščilo v župnišče, ki je pogorelo do tal. Domači župnik Hujškač je seveda takoj jel pobirati pri župljanih ter tudi poprosil imovitega kmeta prostovoljnega prispevka za novo zidanje. Kmet pa mu je odgovoril: „Kaj pa mislite, da bi dal za kaj takega, česar ne marajo niti sama nebesa!“ **Bočki.**

Paprika.

Pod brajdo poleg kamenitne gostilnice zunaj mesta M. so sedeli kmetje-okoličani. Blizu so se dolgočasili njih mulci in konjiči, obloženi z lesenim sedli, se branili sitnih muh in bili s svojimi turškimi podkvami ob trda, kamenita tla. Možakarji so si privoščili več meric črnega dalmatinca, dišečega po mehu, in se potem razkropili na vse štiri strani proti svojim kočam. Med zadnjim je prijahal iz grada (mesta) Marko Muhvič na svoji postarni muli. Vsi so ga glasno pozdravili: „Zdravo, Marko! Kako si?“ E fala (hvala) Bogu, dobro bi bilo, a taj vrag neče da ide brzo, a vidiš, pa ja (jaz) zaostao!“

„Brate,“ mu je viknil hudomušnež iz prijateljskega kroga, „tomu možeš od pomoči, Boga mi — namaži mulu s papriko onda češ videti, kako ti bude bjegala.“

Marko je malo pomislil, pa stopil v gostilnico in si kupil nekoliko paprike, da bi naredil po nasvetu prijateljevem. Obtem pa ga je obletela izborna misel: Ako paprika pomaga muli, da bo živahnejša, potem bo uspeh tem večji, ako tudi sam porabim nekoliko tega zdravila! — In res! Paprika je jela kmalu delovati in mula je dirjala vedno hitreje, kakor bi imela sršene pod sabo.

Markova žena Nada je že dolgo čakala svojega moža pred okajeno kamenito kočo. Ko je zagledala Marka tako hitro jahajočega, se je vsa prestrašila. Marko pa je vikal na ves glas: „Žena! žena! Drži mulo! Bogve, kje se ustavim šele jaz, ki sem porabil dvakrat toliko paprike!“

I. I. St.

Pomni!

O, pomni, pomni to vsekdar:
vsak zloben izvečine far
je, se le prilizuje, hlini;
ne slušaj ga — le brž odrini!

Suličar.

„Sir Laibach.“

V londonskih listih je bilo pred kratkim brati: „Sir Laibach“, učenjak, ki vodi ljubljansko potresno opazovalnico, poroča 18. t. m. (tri dni po potresu v San Francisku), da je bila dne 15. ali 16. t. m. huda potresna katastrofa v Ljubljani, pravzaprav v razdalji 60.000 milj zahodno od Ljubljane. — Ako „sir Laibach“ ne bi bil tako prijazen in ne bi bil o katastrofi takoj poročal vsem inozemskim listom, bi Ljubljanci še danes ne vedeli ničesar o najnovejšem potresu svojega mesta. Čast in slava tebi, „sir Laibach“!

B.

Napitnica

iz leta 2006.

Je tožna doba bila
učiteljstvu nekoč,
ko ga sovražna sila
stiskala je na moč!

Minila ta je mora,
učitelj ni več rob,
napočila je zora,
rešila ga sitnob.

Nov zakon osvobodil,
otel ga je vezi,
do sreče ga je vodil —
naj škriplje pop z zobmi!

V proslavo te postave
jaz dvigam čašo; oj,
kdor veren sin je Slave,
ta trči naj z menoj!

Suličar.

Ošabni Američani.

V ljubljanskem šenkavšču so zelo hudi na Američane, posebno pa na predsednika Roosevelta. Saj pa je to tudi že predebela ošabnost, da je Roosevelt odklonil potresni sklad, ki so mu ga ponudili šenkavški gospodje za San Francisko. In vendar je bil ta denar izrecno nabran za potresno nesrečo. Za Ljubljano ga ob najboljši volji niso mogli porabiti, ker se ni nihče oglašil zanj. In zdaj se je pokazala tako ugodna prilika, da se ga znebijo, zarobljenim Američanom pa ni nič do njega. Kam torej z njim, s potresnim zakladom? Kdo bi se ne jezil?

B.

Pridiga mladega kaplana.

Drage ovčice v Kristusu! Nebesa se hudujejo nad brezbožnim svetom, kjer je toliko greha, kjer se bolj in bolj širi framazonstvo, kjer se ne veruje več največjim prijateljem in dobrotnikom vsega človeštva, namreč nam, vašim dušnim pastirjem! Zato pa pošilja Bog dan na dan najhujše kazni, da bi se ljudje izpokorili, da ne bi brali več „Slovenskega Naroda“, in da bi pognali liberalne poslance iz kranjske dežele.

Ni dolgo temu, ko se je zgodila velika nesreča na Francoskem. Nad tisoč ljudi je poginilo v rovih. In kdo je tega kriv? Framazoni francoski, s katerimi drže naši liberalni poslanci; torej so tudi oni krivi te nesreče. Ako bi si bil kdo izmed nas duhovnikov v svesti le najmanjšega pregreška, bi potoval nemudoma tja in bi tolažil po svoji moči vdove, neveste in sestre nesrečnih delavcev.

V Italiji je bljuval Vezuv. Tudi tu vidite kazen božjo! In kdo je vzrok te nesreče? Nihče drugi kakor naši zaslepljeni liberalni poslanci, ki trdijo javno na Dunaju in drugod, da se naš prevzvišeni gospod knezoškof vtikujejo v politiko. Vsi poznate našega pohlevnega, miroljubnega gospoda Antona in veste, da jim je politika deveta briga. Saj so celo nam prepovedali vmešavati se v take posvetne reči, ki nas nič ne brigajo.

Daleč tam na Japonskem je bil potres. Nebesa so se jezila, poslopja so se podirala in zakaj, vprašam vas! Ali ne veste več, kdo je najbolj razgrajal v dež. zbornici, ko so se prikazali Prevzvišeni, da bi dali poslancem svoj blagoslov?

Kdo je pa zakrivil ono grozno nesrečo v San Francisku v Ameriki? Potres je razsajal tudi tu. Nihče drugi nego pregrešni narodnonapredni poslanci, ker so se osmelili v deželni zbornici preprečiti blagodejno nakano našega skrbnega voditelja gospoda dr. Šusteršiča.

Iz tega razvidimo, da so se raztogotila nebesa edinole zaradi kranjskih liberalcev in dokler bo kdo na Kranjskem še bral „Slovenski Narod“, toliko časa ne bo na svetu sreče in miru. Da pa malo potolažimo nebesa, so sklenili prevzvišeni naš gospod škof, da priredimo letos tretji katoliški shod, kjer se utrdimo v veri in ukrenemo vse potrebno, da se znebimo liberalcev in njih brezbožnih časopisov“.

To prekrasno propoved je imel pripravljeno gorenjski kaplan za pobožne romarje na Šmarni gori dne 17. t. m. Ker so se pa brumni devičarji stepli med sabo in premikastili tudi svojega vojskovodjo, je žalibog moral odložiti svojo pridigo do takrat, kadar ga bodo nehale boleti hude bule in bunke. Orloj.

Krošnjar.

Krošnjar je k meni bil prišel in je prodati kaj želel; košaro svojo je odprl, reči različne sem zazrl: uhane, prstane neštete pa svetle gumbe za manšete, glavnike lične, fino milo, ščeti za razno opravilo... „Sicer prav rad od vas kupujem, pa danes nič ne potrebujem!“ Nasmehnil se krošnjar je zvit, predalček je izvlekel skrit, oči uprl je v mene sive: „Gospod, morda u-v-a-t-i-v-e?“ Kaj mislite, krošnjar, oho! Povejte rajši meni to, prodate li kaj teh in kje? Nasmeje se krošnjar: „He-he! Branila, to so zlata ruda! Da jih spečam, ni treba truda, saj župniki in kapelanje pri nas kar trgajo se zanje!“

Suličar.

Kazen.

K uglednemu poslancu je prišla sila radovedna in sitna tašča-vdova na „kratek“ obisk na Dunaj. Vselej je komaj pričakovala, da se je zet vrnil iz zbornice in takoj vprašala, o čem so sklepali in kaj so ukrenili. Zetu je že predsedala ta radovednost in nekega dne ji je rekel prav skrivnostno: „Danes smo debatirali o novi postavi. Protivil sem se na vse vse mogoče načine, toda večina je bila za to, da mora imeti vsak mož po dve ženi.“

S to izmišljeno novico je jako neprijetno iznenadil taščo. Togotila se je in trdila, da bi bil potem večer ravs in kavs v hiši. Rotila je zeta, naj pri prvi prihodnji seji z vsem svojim govorniškim darom deluje proti nameravani preosnovi.

Drugi dan ga je nestrpno pričakovala in ga takoj vprašala, kaj je opravil. Gospod pa ji je navidezno potrj odgovoril: „Posrečilo se mi je, dobiti večino zoper včerajšnji predlog. Zato pa so predlagali še nekaj hujšega, namreč, da naj bi imela vsaka žena po dvoje mož!“

Tašča je le težko zakrivala svoje veselje. Ko je pa izvedela, da jo je imel zet neusmiljeno za norca, se je strašno razjezila in ostala za kazen tri tedne dalje pri njem na obisku.

Odgovori uredništva.

S. Koš! Od Vas smo pričakovali kaj boljšega. Izvolite naslavljalati na uredništvo in ne na osebna imena! — Z-ič in V. L. Take risbe niso za nas. — F. Pl. Nagrade smo razposlali vsem sotrudnikom, tudi Vam.